

Kommunerna

Val di Nievole

Comune di Buggiano

Buggiano
Omkring år 200 f.Kr. erbjöds en modig soldat en jordlott som belöning för sitt mod. Han fick välja vilken lott han ville. Han begärde en lott som skulle kunna täckas av en oxhud. Det tyckte alla var mycket blygsamt. Soldaten tog oxhuden och skar den i remsor som var så tunna att de kunde omgärda en mycket vacker kulle, nämligen Buggiano. Från Foro Bojani övergick platsen till att kallas *Abadianu* eller *Abudius*. I ett dokument från år 979, kallas denna kulle Buzano. Och sedan talar man om platsen igen från år 1135 då detta lilla paradiset på jorden var inblandat i Toskanas medeltida krig. Ett monument att besöka med både ögon och hjärta är *Palazzo del Podestà*, som byggdes på 1200-talet i en medeltida befästning. På fasaden har den 57 vapenmärken av flerfärgad terrakotta, av vilka många härstammar från familjen Della Robbias florentinska hantverksbutik.

Comune di Chiesina Uzzanese

Chiesina Uzzanese
Chiesina Uzzanese är en ung by som fick administrativ självständighet så sent som 1963. Den bär tecken på sitt medeltida ursprung i *Xenodochio*, en byggnad som en gång bestod av en kyrka och en mindre byggnad som tjänade som viloplats för pilgrimar på resa mot Rom. Förutom det bosättningscentrum som bildats kring bron som byggts vid floden Pescia och kallades "uzzanese", utvecklades på 1300-talet ett nytt bosättningscentrum av nybyggare runt kyrkan och de odlade jorden de lyckats frigöra från träskets vatten. Den moderna utvecklingen har påverkats av det faktum att platsen ligger på vägen som går genom Valdinievole, och ansluter postvägarna Lucchese och Pisana, och på senare tid då den är genomfartsled för motorvägen Florens-Havet med fördelar för dess envisa invånares företagsamma aktiviteter.

Comune di Lamporecchio

Lamporecchio
Giulio Rospigliosi, (1600-1669) som blev Påve med namnet Clemens IX, är berömd för att ha agerat fredsmedlare för freden vid Aquisgrana, och skapade den "Clementinska freden" som mildrade jansenisterna i Frankrike. Och han bad Bernini att bygga ett hus till honom. - Var?, frågade Gian Lorenzo Bernini, som bland annat iordningsställde projektet för Louvren. - Vadå var ska du bygga Villa Rospigliosi?- svarade Clemens - I Lamporecchio naturligtvis, eftersom det är här som man får det renaste mässvinet i hela Italien...Man måste gå tillbaka till omkring år 1000 för att se spår av ett barbariskt *Lamprek*, kanske översättning av en *Emporiculum*, liten marknad, till ett dokument från år 1056... Idag är Lamporecchio känt för sina vackra kullar, dess godavin och traditionen att dyrka Sankta Birgitta (1302- 1370), som bland dessa blommor följde sina visioner och grundade Birgittaorden..., här andas man samma underbara lugn som då och som mänskligheten behöver för att kunna hoppas på en framtid.

Comune di Larciano

Larciano
Denna by i Valdinievole, sträcker ut sig på slättlandet och bland kullarna; då den lämnar de ostliga kullarna Montalbano sträcker den sig ända till Padule di Fucecchio. I jämna steg med den ekonomiska tillväxten, har byn bibehållit starka band till lantbruksvärlden och bevarar dess värden och traditioner. Och jordbruket är fortfarande mycket viktigt; dess huvudprodukter är vin och olivolja. Det finns olika hypoteser om ursprunget till namnet "Larciano". Man säger att år 631 f. Kr, efter Roms grundande, fanns det en centurion av familjen Laertia, *gens Laertia*, som satte bo i Montalbano och grundade en by som sedan kallades "Laertiano". I det första tillförlitliga dokumentet som är från år 941 e.Kr., kallas den plats "Villa Larziana" och därför finns det en annan hypotes enligt vilken namnet härstammar från en antik familj: "Larzia", som år 384 f.Kr. grundade en koloni som de kallade "Villa Larziana". Närvaron av ett skrivet dokument gör denna hypotes mer tillförlitlig, men namnets ursprung kan även härledas till åtskilliga lärkträddskogar, [ndt: lärkträd = larice] i omgivningarna.

Comune di Massa e Cozzile

Massa e Cozzile
Kommunen Massa och Cozzile bestod i uråldriga tider av tre olika kommuner: Verruca, Massa och Cozzile. Än idag visar vapnet varje samhälle: Verrucas kors, Cozziles lilja och Massas stridsklubba. Massa är en av de mest antika bosättningsområdena i Valdinievole och uppstod ur ett lantbrukssamhälle i senantik tid (1200—1300-talet). Dess romerska ursprung bekräftar av mynt, gravurnor och gravepigrafer som påträffats i byns omgivning. De första nyheterna om "Massa sulla Borra" och Verrucas slott härstammar från den senare hälften av 1000-talet, medan Cozziles ursprung utan tvivel är av senare datum. Platsen ockuperades först av longobarderna, sedan av Lucca och under år 1339-40 var den under Florens. Slutligen, efter år 1814 blev Massa och Cozzile självständiga kommuner.

Monsummano Terme

Comune di Monsummano Terme

Man har dokument om slottet Montesommano från omkring år 1005. Kullen Monsummano ligger mittemot kullen Montevettolini, en by med medeltida ursprung, som också var styrd av det florentinska läns herraväldet. Slottet Montevettolini utgjorde under 1200-talet en tillflyktsort för florentinare och Lucca-bor som överlevt de hårda striderna mellan guelfer och ghibelliner. Grundandet av Monsummano är bundet till namnet på storhertigen Fernando och hans favoritarkitekt. Efter de oerhörda händelser som ägde rum under 1500-talets sista decennier, bland annat att en källa plötsligt sprang fram på platsen för den mirakulösa bilden av Jungfru Maria som dyrkades i ett tabernakel, gav storhertigen arkitekten Mechini uppdraget att bygga en stor helgedom för att hedra Jungfru Maria med tillnamnet *Fontenuova* [ndt: översatt "ny källa"]. Vid mitten av 1800-talet upptäcktes grotterna med kurvatten som hade mycket speciella terapeutiska egenskaper: naturliga varma grottor som idag har integrerats i moderna anläggningar för kurbad.

Montecatini Terme

Comune di Montecatini Terme

År tusen hade Montecatini en stadsmur som var över tre kilometer lång, sju stadsportar och 25 torn. Och det hade gått tusen år sedan Catilina, den store rebellen i Ciceros Rom, besegrades i slaget vid Pistoia och för sista gången såg solen stiga upp över denna kulle som, kanske redan då, kallades *Mons Catilinae*. Redan vid den tiden, var kurvattenkällorna kända för de största och första byggmästarna som byggde Termer, nämligen *romarna*. Staden ligger mitt i dalen Val di Nievole som i sin tur utgör Toskanas hjärtpunkt. Två tusen år senare erbjuder Montecatini naturparker av utsökt skönhet, som lockar till långa, fantasieggande promenader: hotellen är exceptionellt inbjudande och välkomnande enligt en tradition av artigt mottagande som är närapå oslagbart med tanke på det stora utbud erbjudande som finns för att täcka alla möjligheter för kurbad och vård. Allt i en amfiteater som skapats av Guds hand med gröna, härliga kullar som är omgärdade av städer och byar som skapat Val di Nievoles och Toskanas historia.

Pescia

Comune di Pescia

Staden Pescia som anses vara huvudort i Valdinievole, har medeltida ursprung; den är delad av floden i två stadsområden: det "religiösa" området med Katedralen och det "civila" området med Rådhuset, där den stora piazzan sträcker ut sig. Gamla byggnader och eleganta kyrkor kännetecknar gamla staden som, trots att den genomgått stora renoveringar, fortfarande bevarar sin ursprungliga form. Dess mest intressanta sevärdheterna för turister är Castelli della Valleriana och byn Collodi som är berömd i hela världen, eftersom författaren till *Pinocchio's äventyr* valde att använda byns namn som efternamn. Pescia är än idag en fascinerande plats där man kan tillbringa behagliga dagar i de gröna kullarna runt staden och på de karaktäristiska gatorna som vittnar om en historia som sträcker sig över flera sekel. Idag är staden Pescia känd för tillverkning och handel med blommor och växter från centrala Italien.

Pieve a Nievole

Comune di Pieve a Nievole

Denna plats tar sitt namn från församlingen San Pietro a Neure, med urgammalt ursprung, som ligger längs rutten Lucca - Pistoia på antika Via Cassia. Man anser att den grundades av biskopen i Lucca, Frediano, kanske innan Valdinievole invaderades av longobarderna år 570. Efter åren av krig i Valdinievole mellan 1100-talet och 1400-talet, flyttades församlingen till kyrkan San Michele i Montecatini, som med åren, återtar namnet från ursprungsförsamlingen och senare tillägnas San Marco. Denna övergång som är mycket viktig för platsens historia, avbildas symboliskt i kommunens vapen, där antikens skyddshelgon Sankte Pers nycklar hålls uppe av evangelisten Markus bevingade lejon. Mot slutet av 1500-talet, började kyrkan San Pietro kallas San Marco och inte förrän 1908 erkändes den som kyrkan Pieve a Nievole med rätt att åter tillägnas Sankte Per.

Ponte Buggianese

Comune di Ponte Buggianese

Byns historia är inte lika urgammal som historien i byarna som ligger på kullarna, varav Ponte Buggianese fått sitt namn och ursprung. Denna lugna by som ligger på slättlandet döljer århundraden av strider och hårt arbete för att få bort leran från träsket och kunna göra jorden odlingsbar. Tillbakagången av sjön Fucecchio och den efterföljande bosättningen av slättlandet vid Uzzano och Buggiano ledde till grundandet av Ponte Buggianese på 1500-talet då man byggde en liten kyrka på invånarnas bekostnad. Så fick denna lilla by sin första institutionella form som religiöst bondesamhälle på slättlandet. Senare skapade man kommunens vapen och kung Umberto I utfärdade ett dekret den 9 mars 1899 för att kungöra vapnets utseende: en sköld delad i två halvor, där en röd ox står på en grön äng med en röd lilja som dekoration på den första halvan, medan den andra halvan visar en utslagen lilja som är till hälften röd och till hälften silverfärgad.

Uzzano

Comune di Uzzano

En hypotes om ursprunget till platsnamnet Uzzano är att namnet härstammar från en modig longobardkapten som hette Uzzo eller Uccio och som i en obestämd tid grundade fästningen. En annan hypotes är att namnet Uzzano härstammar från det latinska verbet *urere*, då ett underligt fenomen som dokumenterades av Giovanni Boccaccio inträffade på platsen då en bäck i området utstötte en stor kvantitet rullande stenar som föregicks av en brinnande flod. Härav samhällets tydliga sköldemärke som avbildar en eldsflamma som bränner lika många stubbar som det finns "historiska" kommundelar i området (Castello, La Costa, Botteghino, Terrarossa, Torricchio). En annan tolkning av platsnamnet, som är mer grundat ur vetenskaplig synpunkt, är att namnet härstammar från romersk tid. Namnen med ändelse på *-ano*, som faktiskt är mycket vanligt förekommande i Valdinievole och i Lucchesia, härstammar från ett romerskt *predium*, dvs av en jordlott som tog sitt namn av ägaren. Giacomo Puccini, som en tid bodde i Uzzano, skrev delar av *Bohème* där, i en oas av olivlundar och frid.